

Behoud Cultuurtuin, Paramaribo, deel van ons cultureel erfgoed.

Een openbrief aan de Ministers van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Milieu, Grond- en Bosbeheer, Onderwijs, Wetenschap en Cultuur, en Justitie en Politie.

Geachte Excellenties,

Met verbijstering en afschuw hebben wij, bestuur en leden van de Spatial Planners Association Suriname (SPASU), kennisgenomen van de vernietiging van een deel van de Cultuurtuin op 15 en 16 juli j.l. voor de verkaveling en uitgifte van de grond door het toenmalige Ministerie van Ruimtelijke Ordening, Grond- en Bosbeheer.

Wij wensen met klem te benadrukken, dat deze tuin voor Suriname in zijn algemeenheid en voor onze historische hoofdstad Paramaribo, van onschatbare waarde is en door elke Surinamer verdedigd en gekoesterd dient te worden!

Inmiddels hebben verschillende organisaties in het bijzonder reeds gewezen op de historische betekenis van dit laatste overgebleven stukje zogeheten Cultuurtuin, tevens het laatste overgebleven deel van het deel van de oude plantage Wolfenbüttel, welke sinds 1908 als botanische tuin ingericht en bestemd was en ook als dusdanig gebruikt is en op de onschatbare waarde van parken en stadsgebied in het algemeen.

Wij gaan niet in herhaling treden en opschrijven wat onze medeburgers en organisaties reeds hebben opschreven, maar een toevoeging doen om u te ondersteunen dit gedane onrecht ongedaan te maken.

Gronduitgifte is een niet opzichzelfstaande administratieve afhandeling. Voorafgaande aan gronduitgifte, zowel bij de aanvragen van een individu als bij een overheidsverkaveling of een door de overheid geselecteerde individueel uit te geven terrein, moet er gedegen onderzoek gedaan worden naar de status van grond. Met de status van de grond wordt o.a. bedoeld de grondrechtelijke situatie, de bestemming van de grond, het huidig gebruik van de grond en het historisch gebruik van de grond. Adviezen dienen te worden opgevraagd bij desbetreffende vakministers.

In geval er een aanvraag is gedaan voor bebouwing en bewoning op meerdere kavels en als de grond geschikt bevonden wordt, dient er een verkavelingsvergunning te worden aangevraagd bij het Ministerie van Openbare Werken, conform de het voorgeschrevene in

de Stedenbouwkundige Wet S.B. 1972 No. 96 en aanvullende wet- en regelgeving rakende verkavelingen in woongebieden.

Naar ons weten is aan de eerste 2 fasen voorafgaand aan de gronduitgifte voorbijgegaan. Immers, bij gedegen onderzoek zou de decennialange bestemming en het gebruik van de grond blijken. De bestemming is weliswaar, voor zover wij op korte termijn hebben kunnen uitzoeken, niet bij wet of per beschikking vastgelegd, maar er is een decennialange gewoonte, welke wel handvaten geeft om te rechtvaardigen waarom de bestemming behouden moet blijven. Ongeacht de juridische vastlegging van de bestemming, is dit ook een ethisch vraagstuk bekeken vanuit de gebruiker als vanuit de uitgever van de grond. Dezelfde overheid die de grond heeft uitgegeven, heeft de bestemming decennia genoemd in verschillende officiële documenten, waarvan de districtsanalyses van het Planbureau en recent in het Nationaal Strategisch Toerisme Plan 2018-2030 van het toenmalige Ministerie van Handel, Industrie en Toerisme. Als onderzoeker, zet je alle feiten op een rij en kom je tot de conclusie dat dit stuk grond tot cultureel erfgoed behoort, met specifiek vastgelegde gebruiksvoorwaarden, met een nog niet juridisch vastgelegde grondstatus en geef je als advies mee de bestemming te behouden en de rechtsstatus te behouden. Dit is misschien een interessant onderzoeksvraagstuk voor de juristen.

Onder geen enkele omstandigheid is het Ministerie van RGB bevoegd verkavelingen uit te voeren. Haar bevoegdheid is het beheren en uitgeven van grond. De planning en verkaveling geschiedt door het Ministerie van Openbare Werken (OW). Het Ministerie van OW voert nogmaals onderzoek uit, zowel vanuit haar verantwoordelijkheid voor ruimtelijke ordening alsook op verschillende technisch vastgestelde vraagstukken, waarop het Ministerie van Openbare Werken vanuit haar verantwoordelijkheid ook vaststelt wat de status van de grond is en de verkavelingsvergunningaanvraag dus afwijst.

Wij vermoeden dat het toenmalige Ministerie van ROGB de voorschriften niet heeft opgevolgd en vragen daarom beleefd maar dringend aan de Ministers van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Milieu, Grond- en Bosbeheer, Onderwijs, Wetenschap en Cultuur en Justitie en Politie om de verantwoordelijkheid te nemen en al hetgeen te doen om deze verkaveling en gronduitgifte in algemeen belang in te trekken.

Grondcorruptie heeft altijd bestaan en zal blijven voortbestaan zolang wij geen integere leiders en burgers hebben. Wij herinneren ons de ontelbare aanslagen op deze cultuurhistorische Botanische oase van groenparkvoorziening binnen onze stad gepleegd vanuit diverse groepen in verschillende (regeer)periodes, wij herinneren ons de uitgifte van schoolterreinen, sportvelden, bermen, natuurgebieden z.a. Braamspunt,

Matapica, Bigipan en recent het Centraal Natuur Reservaat, dubbele uitgiftes, e.a.. Steeds voorbijgaand aan de wettelijke voorschriften over gronduitgifte.

Het zijn keuzes die wij zelf maken. Voor ons is de maat vol. Wij accepteren corruptie niet meer. Het heeft de tolerantiegraad overschreden. Wij zijn beschikbaar om het positief werk te ondersteunen. Te beginnen met het oplossen van dit dringende vraagstuk, in samenwerking met alle andere partijen.

Wij waarderen de alertheid van oplettende burgers uit het maatschappelijk middenveld en vinden het initiatief om deze verwerpelijke actie van egoïstisch gedrag t.o.v. èèn van onze groene stads-iconen, de Cultuurtuin, te stuiten en er daar richtbaarheid aan te geven prijzenswaardig.

Was getekend,
De Secretaris,

Femia M. Wesenhagen, MSc.

Namens Spatial Planners Association Suriname (SPASU)

Angelika Namdar (voorzitter), Johan Martinus (ondervoorzitter), Femia Wesenhagen (secretaris), Lilian Krishnadath (penningmeester), Roberto Wong Loi Sing (commissaris), Paul Pierpont (lid), Lloyd Kotzebue (lid), Swami Girdhari (lid).

